

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3370/2023. (VII. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Veszprémi Törvényszék 101.K.700.727/2022/9-II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi személy indítványozó jogi képviselője útján (Karsai Dániel Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Karsai Dániel András) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Veszprémi Törvényszék 101.K.700.727/2022/9-II. számú ítélete, továbbá a Kúria Kfv.II.37.082/2022/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns elemei az alábbiak szerint összegezhetőek.
- [3] Az indítványozó fenntartásában állt az a magán köznevelési intézmény, amely az alapügy felperese volt (a továbbiakban: felperes). A Fejér Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) 2021. május 6-án kelt, FE/03/0920-5/2021. számú határozatával a felperes működési engedélyét visszavonta, és egyidejűleg törölte az egyházi és magán köznevelési intézmények nyilvántartásából.
- [4] A határozat előzménye volt, hogy a Kormányhivatal hatósági ellenőrzés eredményeként 2020. december 4-én véglegessé vált FE/03/2572-23/2020. számú határozatával a feltárt jogsértésekre tekintettel a felperest 1 millió forint felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte, és 16 pontban összefoglalva felhívta arra, hogy állítsa helyre a jogszerű állapotot. A felperes a határozattal szemben jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő.
- [5] A Kormányhivatal a feltárt jogsértéshez kapcsolódó felhívás teljesülésének vizsgálata céljából újabb hatósági ellenőrzést indított. A vizsgálat eredményeként meghozott, FE/03/0920-5/2021. számú, működési engedély visszavonásáról rendelkező határozat 12 pontban sorolta fel a feltárt hiányosságokat, melyeket részletesen, mintegy 19 oldal terjedelemben indokolt. A határozat a működési engedély visszavonása mellett elrendelte a felperes nyilvántartásból való törlését is. A határozat indokolása szerint a felperes több cselekményével súlyos jogszabálysértést valósított meg, és annak ellenére nem gondoskodott a jogsértő állapot teljes megszüntetéséről, hogy a Kormányhivatal őt erre korábbi, véglegessé vált határozatában felhívta, továbbá súlyos a jogsértés, mert a felperes feladatainak ellátásához szükséges saját alkalmazotti létszámmal nem rendelkezik. Emellett megállapította, hogy a jogsértéssel érintett tanulók száma jelentős, a jogsértő állapot fennállásának időtartama is jelentős, hatása nagymértékű, azaz a felperes a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 21. § (8) bekezdés g) pontjának és 21. § (10) bekezdés e) és f) pontjának együttes értelmezésével többszörösen kimerítette a súlyos jogszabálysértés fogalmát.
- [6] A felperes keresete nyomán eljáró Veszprémi Törvényszék 101.K.700.707/2021/22/II. számú ítéletével (a továbbiakban: alapítélet) a Kormányhivatal határozatát megsemmisítette és mellőzte az új eljárásra kötelezését. Az ítélet indokolása szerint, a felperes eredményesen hivatkozott arra, hogy az Nkt. 21. § (10) bekezdés c) pontja a súlyos jogszabálysértés megállapításához és annak jogkövetkezménye alkalmazhatóságához három lépcsős fokozatosságot ír elő, melynek első lépcsője a felhívás, második lépcsője a bírságkiszabás és csak harmadik lépcsője lehet ugyanazon jogszabálysértés fennállás esetén a működési engedély visszavonása. Ehhez képest a Kormányhivatal határozata második esetben állapította meg ugyanazon jogsértéseket, azaz a működési engedély visszavonása ezen jogszabályhelyre való hivatkozással (ekkor még) nem kerülhetett volna sor. A bíróság ítéletében arra az álláspontra helyezkedett, hogy azokban az esetekben pedig, amikor a súlyos jogsértésnek nem kell egyben „ismételtnek” is lennie, sem az állandó alkalmazotti létszám hiányára, sem pedig a jogszabályban meghatározott dokumentumok hiányára hivatkozással nem volt helye a működési engedély visszavonásának, mert ezen okok ténylegesen nem álltak fenn.

- [7] Az alapítéttel szemben a Kormányhivatal élt felülvizsgálati kérelemmel, melynek nyomán a Kúria Kfv.II.37.082/2022/4. számú végzésében a törvényszék alapítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria rögzítette, hogy nem képezte a felülvizsgálat tárgyát az Nkt. 21. § (10) bekezdés c) pontja szerinti súlyos jogszabálysértés fennállásának a hiánya, vagyis az úgynevezett háromlépcsős fokozatosság betartása. A Kúria döntésében ugyanakkor az Nkt. 22. § (2) bekezdésének második fordulója szerinti állandó saját alkalmazotti létszámmal való rendelkezés feltételeit a törvényszék jogértelmezésétől eltérően állapította meg. A Kúria a működéshez szükséges dokumentumok hiányosságai körében osztotta a törvényszék álláspontját annyiban, hogy egy jogszabály által megkövetelt dokumentum és szabályzat teljes hiánya nem azonosítható egy meglévő dokumentum jogszabályoknak nem mindenben megfelelő létezésével, ugyanakkor rámutatott arra, hogy nem elegendő a dokumentumok fizikai fellelhetősége, azoknak tartalmilag is el kell érniük azt a szintet, hogy a dokumentum létezése az Nkt. 22. § (1) bekezdés c) pontjának való megfelelés szempontjából értékelhető legyen. A Kúria hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak értékelését, hogy a felperesnél kifogásolt jogszabályok szerinti kötelező dokumentumok és szabályzatok formai megfelelése mellett, azok tartalmi meg nem felelősége elérte-e a nem létező tanügyi dokumentum kategóriáját.
- [8] A megismételt eljárásban a Veszprémi Törvényszék 101.K.700.727/2022/9-II. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Hangsúlyozta, hogy kizárólag abban kellett állást foglalnia, hogy az Nkt. 21. § (8) bekezdés g) pontjában foglaltak szerint jogszerűen került-e sor a felperesi iskola nyilvántartásból való törlésének elrendelésére. A megismételt eljárásban tehát már csak mindössze két súlyos jogszabálysértés meglétét kellett vizsgálnia a bíróságnak: egyrészt az állandó saját alkalmazotti létszámmal való rendelkezésnek, mint működési feltételnek a meglétét, másrészt pedig a pedagógiai program, mint a működéshez szükséges tanügyi dokumentáció létezésének megítélése volt a megismételt eljárás tárgya. A pedagógiai program kapcsán a Veszprémi Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a 2020/2021-es tanévben is rendelkezett pedagógiai programmal, amely ugyan hiányos volt és kiegészítésre szorult, de tartalmi hiányossága nem érte el a nem létezés szintjét. Erre tekintettel a súlyos jogszabálysértés az Nkt. 22. § (1) bekezdés c) és 21. § (10) bekezdés f) pontja alapján nem volt megállapítható, emiatt az Nkt. 21. § (8) bekezdés g) pontja alapján az iskola törlésére nem kerülhetett sor.
- [9] Az állandó saját alkalmazotti létszámmal való megfeleléssel kapcsolatban azt állapította meg a bíróság, hogy a Kormányhivatal tévesen állapította meg azt, hogy milyen módszer szerint kell megállapítani az állandó létszámmal való megfelelés szabályait, azonban határozata érdemét tekintetében helyes volt, ugyanis a felperes a megfelelő saját alkalmazotti létszám hiánya okán valóban nem rendelkezett a működéshez szükséges feltételekkel. A bíróság egyebekben megjegyezte, hogy a felperes fenntartója nincsen elzárva attól, hogy megfelelő képesítéssel rendelkező oktatói gárda összeállítását követően, akár szűkebb oktatási palettával, de ismételten nyilvántartásba vételét kérje az alperesi hatóságtól, hiszen a működési engedély visszavonása tevékenységtől eltiltást nem jelent.
- [10] 1.2. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában a Veszprémi Törvényszék 101.K.700.727/2022/9-II. számú ítélete, továbbá a Kúria Kfv.II.37.082/2022/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Arra hivatkozott, hogy a támadott ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, a XXIV. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [11] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelme körében előadta, hogy a Kormányhivatal első, 2020. július 21. napján megvalósuló ellenőrzésekor a hatósági ellenőrzés tárgyát a 2015/2016. tanévtől egészen a 2019/2020. tanévig terjedő időszak képezte. Az állandó alkalmazotti létszám tekintetében ebben az időszakban az óraadókra vonatkozó szabályozás még nem írt elő külön szakmai végzettségét. A második ellenőrzés során azonban a Kormányhivatal kiterjesztette a vizsgálatot a 2020/2021-es tanévre is, amikor a vonatkozó szabály már hatályban volt. Az indítványozó szerint a Kormányhivatal „súlyos” és „ismételt” jogszabálysértésről számol be és hivatkozik a vonatkozó jogszabályban meghatározott három lépcsős szankciórendszerre, ugyanakkor szerinte ismételt jogszabálysértésről nem lehet szó, ha az első hatósági ellenőrzéskor felmerülő vizsgálatkor még nem képezte az ellenőrzés tárgyát azon tanév (2020/2021.), amelynek során az óraadókra új szakképzési követelmények jelentek meg. A Kormányhivatal szerinte csak akkor vonhatta volna vissza az iskola működési engedélyét, ha ismételt jogsértés állt volna fenn, ami azonban nem történt meg. Ezáltal a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési

- intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Előmeneteli Rendelet) 33/M. §-át önkényesen és *contra legem* módon kiterjesztette a hatálybalépése előtti időszakra is.
- [12] Emellett arra is hivatkozott az indítványozó, hogy a Kormányhivatal olyan jogszabályi rendelkezések be nem tartását kérte számon az iskolán, amelyek a vizsgált időszak egy részében nem voltak hatályban, egy másik részében pedig alig pár nappal a vizsgálatot megelőzően léptek hatályba. Így nem volt tekintettel arra, hogy az iskolának, mint a jogszabály címzettjének milyen felkészülési idővel kellett volna teljesítenie a követelményeket, sértve ezzel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését. Szerinte megállapítható, hogy az Előmeneteli Rendelet IV/A. fejezetének rendelkezéseit beiktató 417/2020. (VIII. 30.) Korm. rendelet hatálybalépése önmagában nem felelt meg a szükséges felkészülési idő követelményének. Az ezen jogszabályt már hatálybalépését követő tanévben ellenőrző, illetve korábbi tanévekre kiterjesztően alkalmazó és amiatt a legsúlyosabb szankciót kiszabó hatóság és annak határozata súlyosan sérti a jogbiztonságot, mert a rendelet alapján a hatóság visszamenőleges hatállyal alkalmazta a létező legszigorúbb jogkövetkezményt az iskolával szemben, amely eljárása azonban sérti a *nulla poena sine lege* elvet és így a jogbiztonság követelményét, aminek következtében a hatóság eljárása nem tekinthető tisztességesnek.
- [13] Az indítványozónak az az álláspontja, hogy a hatósági eljárásban elkövetett jogsértéseket sem a Kúria nem vizsgálta a felülvizsgálati eljárásában, sem a Veszprémi Törvényszék a megismételt eljárásában. Így gyakorlatilag az eljáró bíróságok fenntartották, illetve megismételték a Kormányhivatal tisztességtelen eljárását, ezzel elzárva az indítványozót a hatékony jogorvoslat igénybevételétől, ami ellentétes a tisztességes bírói eljárás követelményével.
- [14] Emellett sérült szerinte az Indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga az alábbiak szerint is: a Kormányhivatal a saját hatósági eljárásában nem, hanem a kúriai felülvizsgálati eljárásban hivatkozott először arra, hogy a teljes létszám megállapításához csakis a szakembereket lehet figyelembe venni. A szakemberek definícióját és a rájuk vonatkozó követelményeket pedig az Előmeneteli Rendelet határozza meg. Ugyanakkor ezen számítási módszert maga a Kormányhivatal sem alkalmazta az ellenőrzései során, hanem csak a felülvizsgálati eljárásban hivatkozott rá, ezért azt az eljáró bíróságok nem vizsgálhatták volna, mivel az súlyosan sértette volna a fegyverek egyenlősége elvét és a tisztességesség követelményét.
- [15] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [16] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], továbbá tartalmaz alkotmányjogi-
lag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [17] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeiket már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont].
- [18] 2.2. A panasz befogadhatóságának feltételei közül az Alkotmánybíróság ezt követően az indítványozó Abtv. 27. § szerinti érintettségét vizsgálta, tekintettel arra, hogy nem az indítványozó (hanem az általa fenntartott köznevelési intézmény) vett részt az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárásban felperesként. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó

Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b*) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [19] Az indítványozó az alapügy felperesének fenntartója. Az ügy tárgya részben a felperes nyilvántartásból való törlése volt. Az ítélet jogerőre emelkedése a nyilvántartásból való törlés nyomán a felperes jogutód nélküli megszűnését eredményezte. Az indítványozó is hivatkozott rá, hogy azért ő terjesztette elő az indítványt, mert a felperest a bíróság törölte az egyházi és magán köznevelési intézmények nyilvántartásából. Érintettség szempontjából az indítványozó nem tekinthető a felperes jogutódjának, azonban a felperes fenntartójaként mindenképpen érdekelt az ügy mikénti eldöntésében. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a panasz alapjául szolgáló eljárásban részt nem vevő, a felperes jogutódjának nem tekinthető indítványozó jogaira és kötelezettségeire a bíróság döntése kihathatott, ezért jelen esetben általánosságban érintettnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság e körben arra is figyelemmel volt, hogy a Veszprémi Törvényszék ítéletének jogerőssé válásával a felperes megszűnt.
- [20] 2.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával, illetőleg a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben hívható fel alkotmányjogi panasz keretében {lásd például: 3213/2023. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az alkotmányjogi panasz Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állító eleme ekként kizárólag abban az elemében alkalmas érdemi elbírálásra, amennyiben az indítványozó a visszaható hatály tilalma, illetőleg a kellő felkészülési idő követelménye megsértését állítja.
- [21] 2.4. Az alkotmányjogi panasz (a [20] bekezdésében tett megállapításokra figyelemmel) a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [22] 2.5. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, figyelemmel az Alkotmánybíróság Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal, valamint tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kimunkált gyakorlatára. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely megállapítható-e.
- [24] Ahogyan azt már a Kúria (és utóbb a Kúria végzése nyomán a Veszprémi Törvényszék) is megállapította, a Veszprémi Törvényszék megismételt eljárásának nem képezte tárgyát a Kormányhivatal által megállapított jogsértések „ismételt” jellege (Kúria végzése, Indokolás [47], Veszprémi Törvényszék ítélete, Indokolás [39]). Mindez egyben azt is jelenti, hogy az indítványozó állításával ellentétben a Kormányhivatal csak az Előmeneteli Rendelet hatálybalépését követően kezdődött tanév vonatkozásában, a saját korábbi eljárásában tett megállapítások „ismételt” jellegétől függetlenül, az Előmeneteli Rendelet hatálybalépését követően megindított eljárásában és meghozott határozatában vizsgálta a felperes jogsértéseit. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt pedig nem terjesztett elő, így a kellő felkészülési idő követelményét az Előmeneteli Rendelet megalkotásával és hatálybalépésével összefüggésben az Alkotmánybíróságnak jelen eljárásának keretei között nem kellett vizsgálnia. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban állított szempontok alapján az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem állapítható meg.
- [25] Az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz, illetőleg a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében részben a jogsértés „ismételt” jellegét vitatta, mely indítványozói érvek vonatkozásában az Alkotmánybíróság visszautal a jelen végzés [24] bekezdésében tett megállapításaira, azok megismétlése nélkül. Az indítványozó azonban alkotmányjogi panaszában ezen túlmenően is alapvetően az alkalmazotti létszám számításának módját, és végeredményben a jogsértés súlyosságának értékelését hívta fel.

- [26] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el [legutóbb például: 3227/2022. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [13]]. Ennek megfelelően nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe annak megítélése, hogy az Előmeneteli Rendelet alapulvételel mi az alkalmazotti létszám számításának helyes módja, és ezen jogértelmezés eredményeként a felperes által elkövetett jogsértés kellően súlyosnak tekinthető-e. A Veszprémi Törvényszék (visszautalással a Kúria végzésére) ítéletében egyértelműen állást foglalt abban a kérdésben, hogy miért az ítéletben megjelenő jogértelmezés alapulvételel hozta meg a döntését. Önmagában az a tény, hogy ezt a jogértelmezést az indítványozó vitatja, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül ezen jogértelmezés helyességétől vagy helytelenségétől, az ugyanis az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési, illetőleg tényállás-megállapítási és bizonyíték-értékelési (és nem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű) kérdésnek tekinthető.
- [27] E körben az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, mely követelménynek a Veszprémi Törvényszék ítélete ugyancsak eleget tesz.
- [28] Az Alkotmánybíróság mindezek miatt arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, sem a XXIV. cikk (1) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [29] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján tehát arra a megállapításra jutott, hogy az nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem, és ekként nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek. Ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. június 27.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/39/2023.

